

Ved graven

NoS 415

1. Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

2. Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

3. Kjemp for alt hva du har kjært,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

Takk for all vennlig deltakelse!
Familien

Prest: Peter Hammarlund Organist: Birkir L.G. Jullum

www.lfbegravelse.no - 97652556

*Ingrid Johanne
Brynildsen*

Født 21.12. 1931 - død 13.08. 2018

*Lenangøyra kapell
torsdag 23. august*

NoS 471

1. Nærmere deg, min Gud,
nærmere deg,
om det et kors enn er
som løfter meg!
Synes meg veien trang,
er det dog all min sang:
Nærmere deg, min Gud,
nærmere deg!

2. Vandrer jeg viden om,
solen går ned,
mørkt blir det, kun en sten
å hvile ved.*
I nattens dyp til meg
finner du, Gud, din vei.
Nærmere deg, min Gud,
nærmere deg!

Jeg vet en deilig have

1. Jeg vet en deilig have,
hvor roser står i flor.
Den skapte Gud til gave
for alle barn på jord.

3. Der kan de seg fornøye
i solens klare skinn.
Gud fader i det høye,
lukk meg i haven inn!

3. Stigen jeg skuer reist
mot himlen opp.
Englene ferdes der
til høyest topp.
Nåde er all din vei,
oppad den fører meg,
nærmere deg, min Gud,
nærmere deg!

5. Evige Gud, til deg
lengter min sjel.
Herre, du alltid er
min lodd og del.**
Tung eller lett min gang,
alltid det blir min sang:
Nærmere deg, min Gud,
nærmere deg!

2. Hvert barn med tanker fromme,
med øm og kjærlig sjel,
får lov der inn å komme
og plukke roser selv.

NoS 489

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, väl ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta,
möda, vila och behag.

2. Själv han är mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara,
denna omsorg har han lagt på sig.
Som din dag, så skall din kraft ock vara,*
detta löfte gav han mig.

3. Hjälp mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla,
som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.

